

WŁY KLAD 15

$\mathbb{Z}$
 $p \in \mathbb{Z}$
 $\mathbb{Z}/\equiv_p$
 p -potenzreihe
 $\mathbb{Z}/\equiv_p : \mathbb{Z}_p$

$\mathbb{F}$
 $\mathbb{F}[X]$
 $h \in \mathbb{F}[X]$
 $\mathbb{F}[X]/\equiv_h$
 h -potenzreihe
 h -modulbildung
 $(\deg h) = k$
 $|\mathbb{F}|^k$ el.

isom. $(\mathbb{Z}_p)$
 potenzreihe
 $f \equiv_h g \Leftrightarrow h \mid f-g$
 isom.
 $\mathbb{F}' := \mathbb{F}[X]/\equiv_h$
 $\mathbb{F}$ to pot. lin. mod $\mathbb{F}$
 $x^0, x^1, \dots, x^{k-1}$

Przykład/Zastosowanie 21.13 (Kody Reeda-Solomona). Ustalamy ciało $\mathbb{F}$, zwykle jest to ciało $\mathbb{F} = \mathbb{F}_{2^m}$. Traktujemy wiadomość $(a_0, a_1, \dots, a_{k-1})$, gdzie $a_i \in \mathbb{F}$, jako wielomian

$$2^m = |\mathbb{F}|$$

$$k \leq 2^m$$

$$(a_0, \dots, a_{k-1}) \in \mathbb{F}^k$$

ciąg m bitowy

$$f_{\vec{a}} = \sum_{i=0}^{k-1} a_i x^i \in \mathbb{F}[x]$$

$$\left(\bar{f}_{\vec{a}}(\alpha_0), \bar{f}_{\vec{a}}(\alpha_1), \bar{f}_{\vec{a}}(\alpha_2), \dots, \bar{f}_{\vec{a}}(\alpha_{n-1}) \right)$$

$$\alpha_0, \alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_{n-1}$$

$$n \geq k$$

$$\begin{bmatrix} \alpha_0^0 & \alpha_0^1 & \dots & \alpha_0^{k-1} \\ \alpha_1^0 & \alpha_1^1 & \dots & \alpha_1^{k-1} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-1}^0 & \alpha_{n-1}^1 & \dots & \alpha_{n-1}^{k-1} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_0 \\ a_1 \\ \vdots \\ a_{k-1} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \bar{f}(\alpha_0) \\ \bar{f}(\alpha_1) \\ \vdots \\ \bar{f}(\alpha_{n-1}) \end{bmatrix}$$

$\sum_{i=0}^{k-1} a_i \alpha_j^i \leftarrow \bar{f}(\alpha_j)$

Kodujemy tę wiadomość jako wartości wielomianu $\bar{f}$ w n różnych niezerowych punktach $p_0, p_1, \dots, p_{n-1} \in \mathbb{F}$, gdzie $n \geq k$. Punkty mogą być wybrane dowolnie, ale zwykle ten wybór jest ustalony, bo dla pewnych wartości łatwiej się liczy. Zbiór wektorów wartości w tych punktach to kod Reeda-Solomona.

Kody Reeda Solomona są *kodek liniowym* wymiaru k . Podane wyżej kodowanie odpowiada mnożeniu wiadomości przez macierz a'la Vandermonde.

Odległość

Odległością (Hamminga) jest dla nas ilość pozycji, na których różnią się dwa wektory. Oznaczenie: $d(c, c')$. To jest odległość, tzn. jest symetryczna, spełnia warunek trójkąta i jeśli $d(c, c') = 0$ to $c = c'$.

$$\vec{v}, \vec{v}' \in \mathbb{F}^n$$

$$d(\vec{v}, \vec{v}') = \text{"liczba poz i } \vec{v}_i \neq \vec{v}'_i \text{"}$$

1 1

2 2

3 1

• symetryczna

$$d(\vec{v}, \vec{w}) = 0 \Leftrightarrow \vec{v} = \vec{w}$$

$$\text{• nierówność trójkąt } d(\vec{v}, \vec{w}) \leq d(\vec{v}, \vec{u}) + d(\vec{u}, \vec{w})$$

i - różnic

↙ zbiór możliwych słów kodowych

Odległość kodu C to

$$d(C) = \min_{u, v \in C, u \neq v} d(u, v)$$

Lemat 21.14. Odległość kodu Reeda-Solomona to $\geq n - k + 1$.
 ↙ st. wiel / dr. reszta
 ↗ dr. kodu
 ($\geq$)

$$\omega, \omega' \in \text{kod RS}_{n, k}$$

$$f, g \leftarrow \deg(f), \deg(g) < k$$

$$(a_0, \dots, a_{n-1})$$

$$(b_0, \dots, b_{n-1})$$

f, g mogą mieć to samo wort $\omega \leq k-1$ punktach

f, g muszą mieć $\geq n - (k-1)$ punktów o różnym wort.

$$|\{i : \bar{f}(i) \neq \bar{g}(i)\}| \geq n - (k-1) = n - k + 1$$

$$\omega, \omega' \in \text{RS}_{n, k}$$

$$d(\omega, \omega') \geq n - k + 1$$

$$d(C) \geq n - k + 1$$

Optymalność odległości (ograniczenie Singletona)

Kody Reeda-Solomona są optymalne, tzn. jeśli kod ma wymiar k oraz długość n , to któreś dwa słowa kodowe mają odległość $\leq n - k + 1$.

Twierdzenie 21.15 (Ograniczenie Singletona). Jeśli w zbiorze $\mathbb{F}^n$ wybierzemy $|\mathbb{F}|^k$ wektorów, to któreś dwa mają odległość najwyżej $n - k + 1$.

• obrócimy $\mathbb{F}^n$ na „stożki”
ustalimy pierwsze k pozycji $|\mathbb{F}|^k$ zbiorów

$$\begin{array}{c} \text{ust. } k \quad \text{dow.} \\ \hline \begin{array}{cccc} 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \\ \vdots \\ \end{array}$$

$$\begin{array}{c} \text{IV} \quad \text{ooo...o} \\ \text{IV} \quad \text{ooo...1} \end{array}$$

$|C|$ ma $|\mathbb{F}|^k$ el.

1) albo w jednym IV i- to dwa wekt. $\geq C$

$$\begin{array}{c} u \quad \text{-----} \quad n-k \\ w \quad \text{-----} \quad n-k \end{array}$$

równie

$$d(u, w) \leq n - k$$

2) w każdym stożku po 1 el.

$$\begin{array}{c} u \quad \text{ooooo} \\ w \quad \text{ooooo1} \end{array}$$

$$d(u, w) \leq 1 + n - k$$

Poprawianie błędów

Naturalne poprawianie: poprawiamy otrzymane słowo do najbliższego słowa kodowego.

Twierdzenie 21.16. Jeśli słowo ma mniej niż

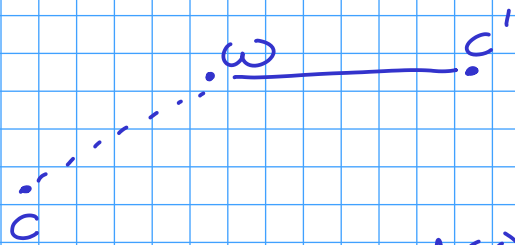
$$< \frac{d(C)}{2}$$

błędów, czyli najwyżej

$$\leq \left\lfloor \frac{d(C) - 1}{2} \right\rfloor$$

błędów, to naturalne poprawianie poprawnie dekoduje.

$\leftarrow w$ nie jest w C , kod.
 $\leftarrow c$ bierzemy najbliższe

$$\begin{cases} d(w, c) < \frac{d(c)}{2} \\ d(w, c') \leq d(w, c) < \frac{d(c)}{2} \end{cases}$$

$$d(c, c') \leq d(c, w) + d(w, c') < d(c)$$

$$d(c, c') < d(c)$$

$$\Downarrow \\ c = c'$$

$$\uparrow \min d(x, y) \quad x \neq y$$

RS: kod RS. poprawia $\left\lfloor \frac{n-k}{2} \right\rfloor$

6 tąd

$$|F| \geq n > k$$

$$2^{32}$$

$$\overbrace{\dots \square \dots}^{m-k+1}$$

$$\underbrace{\quad \quad \quad}_{32 \text{ b. t.}}$$

najlepsze kody
binaarne

Algorytm Berlekamp–Welch poprawiania błędów

Cel: dane $\vec{w} = [w_0, \dots, w_{n-1}] \in \mathbb{F}^n$.

Zakładamy, że jest najwyżej $e \leq \lfloor \frac{n-k}{2} \rfloor$ błędów.

szukane: wielomian $f \in \mathbb{F}[x]$, t. że $\deg(f) < k$, $f(\alpha_i) \neq w_i$ dla najwyżej e pozycji albo „?”, jeśli nie ma takiego wielomianu.

$f \leftarrow$ szukany

„zbiór poz. błędów”

Oznaczenie: $I = \{i : f(\alpha_i) \neq w_i\}$. Dobrze zdefiniowane, bo takie f jest jedyne. Niech $e = |I|$.

Moglibyśmy po prostu wybrać te błędy, zinterpolować i rozwiązać...

Popatrzmy na wielomian

Definicja 21.17 (Error locator polynomial). Dla zbioru pozycji błędów I zdefiniujemy *error locator polynomial*:

$$E(x) = \prod_{i \in I} (x - \alpha_i)$$

$$Q(x) = f(x) \cdot E(x)$$

• Własności: $\forall i \quad Q(\alpha_i) = w_i \cdot E(\alpha_i)$

• $i \in I \quad Q(\alpha_i) = f(\alpha_i) \cdot \underbrace{E(\alpha_i)}_0 = 0 = w_i \cdot \underbrace{E(\alpha_i)}_0$

• $i \notin I \quad Q(\alpha_i) = \underbrace{f(\alpha_i)}_{w_i} \cdot \underbrace{E(\alpha_i)}_0 = w_i \cdot E(\alpha_i)$

A ściśle:

Q, E

BW1 wielomian E , o wiodącym współczynnikiem 1, stopnia $e \leq \lfloor \frac{n-k}{2} \rfloor$ ✓

BW2 wielomian Q stopnia $\leq e + k - 1$

BW3 dla każdego i zachodzi $w_i E(\alpha_i) = Q(\alpha_i)$

$$Q(x) = f(x) \cdot E(x)$$

$\leq k-1 \quad \leq e$

$$\frac{Q}{E} = f(x)$$

Słowem kodowym ma być Q/E (jako wielomian).

Uwaga. Jeśli Q/E nie jest zdefiniowane, bo się dzieli z resztą, albo ma za duży stopień, to zwracamy błąd.

f $it \leq k-1$

$$f(\alpha_0) \dots f(\alpha_{n-1})$$

$w \quad d(w, f) = e \leq \lfloor \frac{n-k}{2} \rfloor$

Lemat 21.18. Jeśli dla danego $\vec{w}$ istnieje $\vec{w}' \in RS$ takie że $d(w, w') \leq e \leq \lfloor \frac{n-k}{2} \rfloor$ to istnieją Q, E spełniające BW.

$$\vec{w} \quad d(w, f) = e \leq \lfloor \frac{n-k}{2} \rfloor \Rightarrow \exists Q, E$$

$$I = \{i : f(\alpha_i) \neq w_i\} \quad |I| = e$$

$$E = \prod_{i \in I} (x - \alpha_i)$$

$$Q = f \cdot E$$

$\begin{smallmatrix} n-1 \\ e \end{smallmatrix}$

$$\forall w_i : E(\alpha_i) = Q(\alpha_i)$$

$\begin{smallmatrix} i \in I \\ i \notin I \end{smallmatrix}$

$$w_i : E(\alpha_i) = \underline{E(\alpha_i)} \underline{f(\alpha_i)}$$

$\begin{smallmatrix} \text{"} \\ f(\alpha_i) \end{smallmatrix}$

Lemat 21.19. Jeśli Q_1, E_1 oraz Q_2, E_2 spełniają BW, to $Q_1/E_1 = Q_2/E_2$.

Uwaga. Zauważmy, że jest to równość ilorazów i reszt, tzn. może być, że oba dzielenia dają resztę. Ale jeśli jeden się dzieli bez reszty, to drugi też, tj. jeśli jest poprawny wynik algorytmu, to wszystkie zwracane dają to samo.

$$\begin{matrix} e+k-1 & e & e+k-1 & e \\ Q_1 & E_2 - Q_2 & E_1 \end{matrix}$$

$\leq 2e+k-1$

• stopień?

• na ile punktach daje wartość 0

$$\left. \begin{array}{l} = 0 \\ Q_1 E_2 = Q_2 E_1 \quad / E_1 E_2 \\ \frac{Q_1}{E_1} = \frac{Q_2}{E_2} \end{array} \right\}$$

$$\deg(Q_1 E_2 - Q_2 E_1) \leq 2 \cdot \lfloor \frac{n-k}{2} \rfloor + k - 1 \leq 2 \cdot \frac{n-k}{2} + k - 1 =$$

$\begin{smallmatrix} e \\ \leq \end{smallmatrix}$

$$= n - k + k - 1 = n - 1$$

$$\alpha_i : \begin{array}{l} \underline{Q_1} \underline{E_2(\alpha_i)} = w_i \cdot \underline{E_1(\alpha_i)} \underline{E_2(\alpha_i)} \\ \underline{Q_2} \underline{E_1(\alpha_i)} = w_i \cdot \underline{E_2(\alpha_i)} \underline{E_1(\alpha_i)} \end{array}$$

To jak to odtworzyć? Rozwiążemy odpowiedni układ równań liniowych. Zauważmy, że nie interesuje nas, czy ten układ jest jednoznacznie określony, może być nadokreślony lub niedookreślony — dowolne rozwiązanie jest OK i wiemy, że jakieś jest.

E_1

$\left\lfloor \frac{n-h}{2} \right\rfloor$

$e_0, e_1, \dots, e_{\frac{n-h}{2}-1}, 1$

 Q

$e+h-1 \quad \left\lfloor \frac{n-h}{2} \right\rfloor, h-1+1$

współrzędniki

$\omega_i: Q(\alpha_i) - E(\alpha_i) = 0$

warunki liniowy no. wsp.

 n warunków liniowych• jeśli $e \in m$ to
jest row.

• Byłoby wiele

czas działania

wł. row $\sim O(n^3)$

dzielenie

$Q, E \quad \frac{Q}{E} \quad O(n^3)$

 $\mathbb{C}$

$a+bi$

← jedynka wr.

$\mathbb{R}[x]$

$\equiv_{x^2+1}$

$a, a+bx$

$\cong \mathbb{C}$

$a+b\sqrt{3}$

← ułto

$\uparrow \quad \uparrow$
 $\mathbb{Q} \quad \mathbb{Q}$

$\mathbb{Q}[x]$

$\equiv_{x^2-3=0}$

Czas działania: Trzeba rozwiązać układ równań: $\mathcal{O}(n^3)$ (da się może ciut szybciej w zależności od danych) oraz podzielić dwa wielomiany — $\mathcal{O}(n^3)$. Ponownie dla specyficznych wartości może być ciut lepiej.

21.3 Ciała algebraicznie domknięte

Definicja 21.20 (Ciało algebraicznie domknięte). Ciało $\mathbb{F}$ jest *algebraicznie domknięte*, jeśli każdy wielomian nierozkładalny jest stopnia 1.

Fakt 21.21. Ciało $\mathbb{F}$ jest algebraicznie domknięte wtedy i tylko wtedy gdy każdy wielomian ma pierwiastek.

Fakt 21.22. Ciało algebraicznie domknięte jest nieskończone.

Przykład 21.23. $\mathbb{C}$ jest ciałem algebraicznie domkniętym. Nie jest nim $\mathbb{R}$ ani żadne $\mathbb{Z}_p$.

Twierdzenie 21.24. Dla ciała $\mathbb{F}$ istnieje $\mathbb{F}' \supseteq \mathbb{F}$, które jest algebraicznie domknięte oraz działania $\mathbb{F}'$ obcięte do $\mathbb{F}$ to działania $\mathbb{F}$.

21.4 Rozszerzenia ciał

$$S \subseteq \mathbb{F}' \text{ alg.} \\ \cup \\ \mathbb{F} \text{ dom.}$$

Definicja 21.25 (Rozszerzenie ciała). Dla ciała $\mathbb{F}$ przez $\mathbb{F}\langle S \rangle$ oznaczamy najmniejsze ciało zawierające $\mathbb{F}$, S .

Rozszerzenie $\mathbb{F}\langle a \rangle$ jest *przestępne*, jeśli a nie jest pierwiastkiem żadnego wielomianu z $\mathbb{F}[x]$ takie a również nazywamy przestępnym. Jest *algebraiczne*, jeśli a jest pierwiastkiem jakiegoś wielomianu z $\mathbb{F}[x]$.

$$\mathbb{R}\langle a \rangle$$

$$\mathbb{Q}\langle e \rangle$$

$$\mathbb{Q}\langle \pi \rangle$$

$$\mathbb{Q}\langle \sqrt{3} \rangle \\ x^2 - 3 \in \mathbb{Q}[x]$$

$$\mathbb{R}\langle i \rangle \\ x^2 + 1$$

21.4.1 Rozszerzenie przestępne

$$\frac{f(a)}{g(a)}, a^2, a^3, a^4, \dots, \frac{1}{f} \quad \mathbb{F}[a]$$

Jak wygląda rozszerzenie przestępne? Możemy sobie wyobrazić, że dodajemy do $\mathbb{F}$ jakiś „świeży” element a . W nowym ciele muszą być też wszystkie wielomiany z $\mathbb{F}[a]$ oraz ich odwrotności. Są więc też wszystkie ilorazy wielomian przez wielomian.

Definicja 21.26 (Ciało ułamków prostych). Rozważmy ciało $\mathbb{F}$ oraz wielomiany nad nim $\mathbb{F}[x]$. Na zbiorze $\{\frac{f}{g} : f, g \in \mathbb{F}[x], g \neq 0\}$ wprowadzamy relację równoważności $\frac{f}{g} \sim \frac{f'}{g'} \iff fg' = f'g$. Tak określony zbiór jest ciałem z naturalnie zadaniem dodawaniem oraz mnożeniem:

$$\frac{f}{g} + \frac{f'}{g'} = \frac{fg' + f'g}{gg'} \quad \frac{f}{g} \cdot \frac{f'}{g'} = \frac{ff'}{gg'} \quad \frac{f}{g} \quad \frac{g}{f} = \frac{fg}{fg} \sim \frac{1}{1}$$

Twierdzenie 21.27. Ciało ułamków prostych dla $\mathbb{F}$ jest izomorficzne z $\mathbb{F}\langle a \rangle$ dla przestępnego a .

21.4.2 Rozszerzenia algebraiczne

$\mathbb{F}\langle a \rangle$ a jest pierwiastkiem wiel.

$$\mathbb{F}\langle a \rangle \quad \bar{f}(a) = 0 \quad x^2 + 3x + 1$$

Definicja 21.28. Dla ciała $\mathbb{F}$ oraz elementu a z jego rozszerzenia przez $I(a)$ (ideał a) oznaczamy

$$I(a) := \{f \in \mathbb{F}[x] : \bar{f}(a) = 0\}$$

$$\boxed{\begin{array}{l} I \ni f, g \quad f+g \in I \\ f \in I, g \in I \quad fg \in I \end{array}}$$

Lemat 21.29. Dla ciała $\mathbb{F}$ oraz elementu a z jego rozszerzenia $I(a)$ jest zamknięty na dodawanie i mnożenie przez wielomiany z $\mathbb{F}[x]$.

Lemat 21.30. Dla ciała $\mathbb{F}$ oraz elementu a z jego rozszerzenia $I(a)$ jest postaci

$$I(a) = \{fg : g \in \mathbb{F}[x]\}$$

dla pewnego wielomianu nierozkładalnego $f \in \mathbb{F}[x]$. W szczególności $\bar{f}(a) = 0$.

Jednorodność z dołki. do min. przez x .

$$I(a) \leftarrow \text{zam na } +, \cdot \text{ } \mathbb{F}(a)$$

$$\cdot \text{ pozwala na } \gcd(h, g) = ah + bg \quad \cap_{I(a)} \quad \underbrace{\quad}_{I(a)}$$

$I(a)$ jest zam. na $\gcd$

$$\gcd(f, g) \in I(a)$$

$\gcd$ „idealu”

$f \in I(a)$ $\gcd$ dowolnego podzbioru

• czy f dzieli wszystkie w $I(a)$

$\swarrow$
TAK
OK

$\searrow$ NIE

h $f \nmid h$

$$\gcd(f, h)$$

„spada”

Po m. trochę wolniej koniec.

$$I(a) = \{ fg : g \in F(x) \}$$

$\nearrow$
 $\gcd$

niezmiennik

$$f(a) = 0$$

$$f = f' f''$$

$$0 = f(a) = f'(a) f''(a)$$

$$I(a) = \{ g : g(a) = 0 \}$$

$$= \{ fg : g \in F(x) \}$$

$\nearrow$
niezm.

$$f, f' \in I(a)$$

$$f' = f'g$$

$$f = f' \cdot g$$

$$\deg(f) = \deg(f') \rightarrow \text{dale}$$

$$I(a) = \{ f \cdot g : g \in F[x] \}$$

Wniosek 21.31. Rozszerzenie algebraiczne $\mathbb{F}\langle a \rangle$ jest izomorficzne z $\mathbb{F}[x]/\equiv_h$, gdzie h generuje $I(a)$.

$$f, f \cdot a, f \cdot a^2, \dots, f \cdot a^{h-1} \quad x^0, x^1, x^2, \dots, x^{h-1}$$

$$\deg(h) = k \quad h(a) = 0 \quad h \equiv 0.$$

Wielomian z Lematu 21.30 to wielomian minimalny dla a nad $\mathbb{F}$.

Definicja 21.32. Jeśli $\mathbb{F}\langle a \rangle$ jest rozszerzeniem algebraicznym, to wielomian $f_a \in \mathbb{F}[x]$ nazywamy wielomianem minimalnym dla a (nad $\mathbb{F}$) jeśli $\bar{f}_a(a) = 0$ oraz dla każdego wielomianu $g \in \mathbb{F}[x]$ spełniającego $\bar{g}(a) = 0$ implikuje $f_a | g$.

Z Lematu 21.30 wynika, że wielomian minimalny istnieje (choć jest wyznaczony z dokładnością do stałej).

21.5 Wielomiany minimalne nad ciałami skończonymi

$$\mathbb{C} \quad a+bi \quad \overline{a+bi} = a-bi$$

$$\quad \quad \quad : \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$$

$$i \leftrightarrow -i \quad x^2+1 \quad \mathbb{R} \leftarrow \text{elementy stałe}$$

Twierdzenie 21.33 (Izomorfizm Frobeniusa). Niech $\mathbb{F} \leq \mathbb{F}'$ będą ciałami skończonymi o $n = |\mathbb{F}|$ i $n' = |\mathbb{F}'|$ elementach.

Wtedy przekształcenie $\varphi : \mathbb{F}' \rightarrow \mathbb{F}'$ dane jako

$$\varphi(x) = x^n$$

jest automorfizmem ciała $\mathbb{F}'$, co więcej, jest ono identycznością dokładnie na elementach ciała $\mathbb{F}$.

$$\varphi : \mathbb{F}' \xrightarrow{\text{izomorfizm}} \mathbb{F}'$$

identyczność dokładnie na $\mathbb{F}$

• $\mathbb{F}^* \leftarrow \text{grupa no. mn. } n\text{-tel.}$

$$a^{n-1} = 1 \quad a \in \mathbb{F}^*$$

$$\underline{a^n = a}$$

$$\mathbb{F}' \supseteq \mathbb{F}$$

$$x^n - x$$

$$\deg(\quad) = n$$

$\leq n$ pierwiastków

$$|\mathbb{F}| = n$$

$$n = p^k \quad n' = p^{k'}$$

$$x \rightarrow x^p \quad \text{zachowuje działanie}$$

$\mathbb{F}'$

$$(a+b)^p = \sum_{i=0}^p \binom{p}{i} a^i b^{p-i} \equiv_{\mathbb{F}'} \binom{p}{0} b^p + \binom{p}{p} a^p$$

$$p \nmid i \neq 0 \quad \binom{p}{i} = \frac{p!}{i!(p-i)!} \quad \parallel \quad a^p + b^p$$

$$(a+b)^p = a^p + b^p$$

$$(ab)^p = a^p b^p$$

homomorfizm

$$x \rightarrow x^p \quad \text{hom.}$$

$$a \rightarrow a^{p^k} \quad \text{homomorfizm}$$

$$\varphi: \mathbb{F}' \xrightarrow{\text{hom}} \mathbb{F}'$$

$$p^{k'} = p^k \cdot p^{(k'-k)}$$

$$\varphi'(a) = a^{p^{(k'-k)}} = a^{\frac{p^{k'}}{p^k}}$$

$$\text{id} = \varphi' \circ \varphi = (a^{p^k})^{\frac{p^{k'}}{p^k}} \xrightarrow{\text{homomorfizm.}} a^{p^{k'}}$$

$$\varphi: \text{state na } \mathbb{F}$$

$$a \rightarrow a^{p^{k'}} \quad \text{state na } \mathbb{F}'$$

$$\varphi' \circ \varphi: \mathbb{F}' \rightarrow \mathbb{F}'$$

homomorfizm

id
u - odwzajemne
bijekcja

współczynniki wielomianu:

"jakieś wielomiany od pierwiastków"

$$x^2 + ax + b = (x - \alpha)(x - \beta)$$

$$\alpha\beta = b$$

$$-\alpha - \beta = a \leftarrow$$

$$(\alpha^p \beta^p) = b^p$$

$$-\alpha^p - \beta^p = (-\alpha - \beta)^p = a^p$$

$$f = \sum f_i x^i$$

$$\prod_{j=0}^{r-1} (x - \alpha^{q^{j+1}})$$

współczynniki

$$\sum f_i^P x^i = \sum f_i x^i$$

$$f_i = f_i^P \Rightarrow f \in \mathbb{F}$$

f_2

$$g \mid f_2 \Rightarrow \deg(g) = \deg(f)$$

$$g(\alpha^{q^i}) = 0$$

$$\Rightarrow \alpha^{q^{i+1}} \text{ też jest pierw.}$$

$$g(\alpha^{q^0}) = 0 \Rightarrow$$

$$g(\alpha^{q^i}) = 0$$

$$g = \sum g_i x^i \quad g(\alpha^{q^i})$$

$$= \left(\sum_{i=0}^{r-1} g_i \alpha^{q^{i+1}} \right)^q$$

$$= \sum \underbrace{g_i^q}_{\substack{\text{w } \mathbb{F} \\ = g_i}} \alpha^{q^{i+1}} = \sum g_i \alpha^{q^{i+1}} = g(\alpha^{q^i})$$

$$g(\alpha^{q^i}) = 0$$

$$\Rightarrow g(\alpha^{q^{i+1}}) = 0$$

$$\Rightarrow \quad \begin{matrix} \text{est prier } g \\ \alpha_{a_0} & , & \alpha_{a_1} & , & \dots & , & \alpha_{a_{r-1}} \end{matrix}$$

$$\Rightarrow \quad \begin{matrix} \text{est prier } g \\ x - \alpha_{a_i} \\ \prod_{j=1}^{r-1} (x - \alpha_{a_j}) \end{matrix} \mid g$$

+

$f \mid g$